

χρήματα που έλεθε απ' τους πλουσίους.

"Αν ο φιλόδημος αυτός ληστής περιώριζε εδώ το ρόλο του, θα έπαιρνε στην ιστορία μια θέση δίπλα στους ενεργά της πασχούσης άνθρωπότητας. Μά ο Ζαντέν άγαπούσε τόσο τους φτωχούς, ώστε προς χάριν τους έγινε και δολοφόνος. Δέν ήθελε βέβαια να χύσει ανθρώπινα αίμα ό αλοθρησκιαστές αυτός τύπος που σπενεινέτο με τό θέμα της δυστυχίας των άλλων. Κι όμως έγγλημάτισε. Τόν κατέστρεψε ή ύπερβολική καλωσύνη της καρδιάς του!

Τήν πρωτοχρονιά άκριβώς του 1838, κάποιος παλιός φίλος του Ζαντέν, Φρεσάρ όνοματι, πήγε και τόν βρήκε σπίτι του, για νά τόν ειχηρή για τόν καινούργιο χρόνο. 'Ο Ζαντέν τόν πήρε και φράγανε μαζί σ' ένα ξεπιατόριο. 'Η ήμέρα ήταν έξασία, Χαρά Θεού.

— Δέν πάμε νά κάνουμε κανένα περίεργο στά κεντρικά βουλιδάκια; πρότεινε ό Ζαντέν στον φίλο του, ενώ έπιναν τόν καφέ τους. Πάμε νά δούμε λίγο κόσμο...

— Ευχαριστώ! τού άποκρίθηκε ό Φρεσάρ. Μά δέν μπορώ νά ρθώ μαζί σου, Ντρέιτμαν νά παρουσιαστώ στον κόσμο. Δέν κυττάς σέ τί χάλια είμαι;

Πράγματα τού ρούχα του Φρεσάρ ήταν γλυκοπαλιωμένα και μαυτιρούσανε, ότι ό κάτοχός τους δέν βρισκόταν σ' άνθηρη οικονομική κατάσταση. 'Η τρυφερή καρδιά του Ζαντέν συγκινήθηκε για μιá άκόμα φορά.

— Μή στενοχωριέσαι γι' αυτό; είπε τού φίλου του. Σέ δυό ώρες θά είσαι τού κοιτουδι.

Καί ό Ζαντέν ξεκίνησε νά πάη νά βοηθαινούργια ρούχα για τού φίλο του. Δέν είχε στην τσέπη του τά χρήματα που χρειαζόνταν για τήν αγορά ενός κοστούμι. Κοιβαλιόσε όμως μαζί του ένα μάστο άντικειδία.

'Η Μοίρα του τόν έσπρωξε νά μη ν' άντικειδία σ' ένα σπίτι στον όδο των Μικρών Σταύλων. Μά όταν τρέπωσε μέσα στο δωμάτιο που άνοιξε, αντίκρυσε μπρός του μιá νεαρή ύπηρετία, τήν 'Εριάν Ντεζρέ, ή όποία άρχισε άμέσως νά ουριάζη, μόλις τόν είδε. Τότε ό Ζαντέν πρόσεξε, ότι πάνω σ' ένα τραπέζι ήταν άκουμαμένο ένα κομμάτι μαγαίρι. Ζαλιωμένος όμως ήταν, τό άρπαξε και τό βύθισε τρεις φορές στο στήθος της 'Εριάν! Κι ή ύπηρετία έπεσε κάτω, για νά νη ξανασησθώη ποτέ πειά...

"Όταν ό Ζαντέν είδε τήν 'Εριάν έπιλομένη μπροστά του άκίνητη, πλέοντας στό αια της, που έτρεχε άφθονο από τις τέσσερες πλευρές της, όταν κατάλαβε τέλος πώς είχε σκοτώσει άνθρωπο, κόντεψε νά τρελλαθή από τήν άτελεισία του. 'Εφυγε από τό καταραμένο εκείνο δωμάτιο και περιεπλανάτο έντεκα όλόκληρες μέρες εδώ και κει. Τέλος, τόν συνέλαβαν, 'Ομιλόγησε συντετριμμένος τό έγγλημά του και στο δικαστήριο έξώρισσε τους δικαστάς του νά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο.

— Δέν μπορώ πειά νά ζήσω, είπε με παιθιακή φωνή, άντικρίνοντας πάντοτε μπροστά μου τό άκουάθρογο θύμα μου! Τι δύσπρα βλέπω. Θεέ μου! Τι τρομαχτικός έφιάλτες! Δέν γεννήθηκα για νά κάνω φονιά!...

Δέν έλεγε ψέματα ό καιμένος ό Ζαντέν. Κι οι δικαστάς, συγκινημένοι απ' τή μετάνοιά του, τού έκαναν τή χάρι που τους ζήτησε και τόν έστειλαν στην καριανόλα. 'Ο φιλόδημος έγγληματίας έδειξε ως τήν τελευταία στιγμή παραδειγματικό θάρρος. Φαινότανε σαν ν' άκουονοιενε νά πεθάνη, για νά πάψη γι' άντικρύση τού φάντασμα της ύπηρετίας. Και πέθανε σαν γενναίος.

ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ

Στήν Κέρκυρα τ' αύγά της Λαμπρής βράνοντα τή Μεγάλη Πέμπτη σέ πλήρη χύτρα, ή όποία όμως πρέπει νάιναι έντελώς καινούργια, γιατί θά ήταν μεγάλη άσέβεια άν βράνονταν σε τσουκάλι που τό έχουν ήδη μεταχειρισθεί σέ άλλες χρήσεις.

'Η πλήρη αυτή χύτρα, μετά τό βάψιμο των Πασχαλιών αυτών, χρησιμοποιείται στην κουζίνα μόνο μέ τήν Πεντηκστή.

Τή Μεγάλη Παρασκευή κανένα σπίτι δέν στρώνει τραπέζι. 'Ολοι τρώνε στο πόδι και μόνο νησίσιμα φαγητά.

Τό Μέγα Σάββατο δέν υπάρχει συνήθως κρέας στην πόλη, ούτε στην έξοχη, γιατί τ' άρνά σφάζονται μόλις άκουστούν ή καμπάνες της 'Αναστάσεως. Τότε επίσης ρίχνουν από τά παράθυρα θρημαπιζόντάς, τα στις πέτρες δσα άχρηστα πηλινα και γυάλινα σκευή βρίσκοντα στο σπίτι. Τό θρημαπίσιμα αυτό τό λένε: εκομμάτια.

Στή Ζάκυνθο τή Μεγάλη Πέμπτη δέν χτυπούν ή καμπάνες. Κι αυτό τό λένε: «Χηρέψαν ή καμπάνες».

'Επίσης κι' εκεί, καθώς και στην Κέρκυρα, δέν στρώνουν τραπέζι τή Μεγάλη Παρασκευή, αλλά λίγο τρώνε στο πόδι μαρούλια ίδιως με ζύδι, εις άνάμνηση του όδους με τό άποίο έπότισαν οι 'Εβραίοι τού Χριστού. Πολλές δημοκόλητες γυναίκες μάλιστα βράζουν μέσα στο ζύδι λίγη καννά από τήν κατινδόχο, συμβολίζοντας έτσι και τή σχολή που έπε ό Χριστός.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πώς καθαρίζουν οι καθρέφτες, τά κρύσταλλα και τά έπιπλα. "Ένας άσφαλής τρόπος για ν' άπαλλαγούμε απ' τά μυρημύγια. Πώς καθαρίζουν τά μελανοδοχεία. Προς άπομάκρυνσιν των κουνουπιών. Πώς θεραπεύονται τά έγκυμάτια.

Οι καθρέφτες καθαρίζουν εύκολώτατα άν τους πλύνετε με ζεστό νερό, μέσα στο όποιο θάχετε ρίξει λίγο καλό ζύδι και άνάλογη τοιμμένη κωμώλια. Τό οινόπνευμα επίσης καθαρίζει θαυμάσια τά γυάλια και τά κρύσταλλα. Τό σφογγίωμα όμως πρέπει νά γίνεται με μαλακό πανί ή με δέρμα, από τό χνουδατό του μέρους.

Τά χρωματισμένα έπιπλα, τά πλαίσια των θυρών, κτλ. κτλ. καθαρίζονται με τόν άκόλουθο τρόπο:

Μέσα σ' ένατό δομάει νερό ρίχνετε μισό κουτάλι άσβέστη κι' ένα κουτάλι σόδα και τ' ανακατεύετε καλά μ' ένα ξύλο. Μ' ένα σφουγγάρι κατόπιν βουτηγμένο στο ύγρο αυτό, περνάτε έλαφρά τά έπιπλα που θέλετε νά καθαρίσετε, τρίβοντας με περισσότερη δύναμη τά μέρη εκείνα, στα όποια υπάρχουν παλιές κηλίδες. Τά περνάτε ύστερα με καθαρό νερό και τά σκουπίζετε μ' ένα στεγνό μαλακό πανί.

Τά άργυρά σκευή, κουτάλια, πιάτα, κτλ. παρουσιάζουν συνήθως επάνω τους μερικά μαυροκοκκινοτά στίγματα. Τά στίγματα αυτά έξαλειφονται εύκολώτατα, άν τρίψετε τά σκευή με αιδάλη της κατινδόχου (κατινά).

Για τήν καταστροφή των μυρημύγιων —τόρα μάλιστα πούχεται καλοκαίρι— ύπάρχει ό άκόλουθος τρόπος:

'Ός γνωστό, τά μυρημύγια άγατούν ιδιαίτερος τό άπο κρέας. Κόψετε λοιπόν ένα κομμάτι άμοψ σιροπιού και βάλτε το μπρός στην τρύπα τους ή στο μέρος όπου μαζεύονται τά περισσότερα μυρημύγια.

Μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα, τό σιροπιό θά γεμίση κηρολεπτικά από τά έντολητικά ζώδια. Τά παίρνετε λοιπόν και τά ρίχνετε στη φωτιά ή σέ βραστό νερό.

'Επαναλαμβάνοντας τήν μέθοδο αυτή πολλές φορές, θά κατορθώσετε ν' άπαλλαγείτε απ' τά μυρημύγια, μέσα σέ μιá μέρα.

"Όταν τά μελανοδοχεία εινε από γυαλί ή από πορσελίανη, καθαρίζουν εύκολώτατα μ' ένα κομμάτι ταστόχαρτο βρεγμένο και βουτηγμένο σέ ψηλή άμμο. Τρίψετε μ' αυτό τις κηλίδες της μελάνης και έξαλειφονται άμέσως κι' εύκόλως.

Για τό καθάρισμα των μελανοδοχείων από μέταλλο, από άργυρο ή από χαλκό ή επινελευμένο σίδηρο, χρησιμοποιείτε τό έξής μέσον: Παιρνετε ένα πανί βρεγμένο σέ διάλυση χλωρίου και άσβέστου και τό τρίψετε όσο νά λαμποκοπήσουν. Με τόν τρόπο αυτόν τού καθαρίσματος, ούτε τή γυαλίδα τους χάνουν, ούτε φεύγει ή επινελευσίς των.

Εινε γνωστό πόσο προσελκόνται από τό φως τά κουνουπια και πώς μπαίνουν σμήνη όλόκληρα από τ' άνοιχτά παράθυρα.

Βρισκόμαστε τότε στην άνάγκη ή νά κλείσουμε πόρτες και παράθυρα και νά τυραννηθούμε από τήν καλοκαιριάτικη ζέση ή νά τ' άφήσουμε άνοιχτά και νά υποστούμε τις δαγκωματιές των κουνουπιών και τις δειψαλέες άφαιμάξεις των.

'Αλλά ύπάρχει ένας τρόπος άπολύτουτος και έντελώς άνέξοδος, για νά έμποδίσουμε τήν είσοδο των άπαισιών αυτών έντόμιων στο δωμάτιό μας.

Παιρνουμε δηλαδή ένα σίδηρο κι' άφού τό κοκκινίσουμε στη φωτιά, τό τοποθετούμε επάνω σ' ένα τούβλο μέσα στο δωμάτιό μας. 'Επάνω στό σίδηρο αυτό ρίχνουμε μερικά κομμάτια ζάχαρη νά καούν. 'Η όσμη της καιμένης ζάχαρης εινε τόσο άποκρουστική για τά κουνουπια, ώστε, όπως ήλθαν κατά σμήνη, έτσι άκριβώς και θά φύγουν.

'Εάν όμως σάς τοιμηθούν όποσδήποτε, για νά μην έχετε τά άσχημα εκείνα έρυθρωτά στίγματα, αλείψετε τό μέρος που τοιμημάτος με χυμό λεμονοψ ή με ζύδι και προλαμβάνετε τό κακό.

Για τά εγκυμάτια, ή καλύτερη θεραπεία εινε ή έξής: 'Ανακατέψτε καλά μ' ένα κουτάλι 64 γραμμαρία Essense de Terebinthine και 64 γραμμαρία έλαόλαδο. Κατόπιν προσθέστε ένα κουτάλι τού καφέ άσβέστη, που νάχη σβιστεί προηγουμένως στο νερό.

Με τό ύγρο αυτό βρέχετε πανά και τά έπιθέτετε στο έγκυμα, τού όποιου ό πόνος και ή φλόγωσις περνούν σχεδόν άμέσως.

